

РЕШЕНИЕ

№ 751

гр. София, 11.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9077** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) - С., представлявана от пълномощника М. Д. - юриконсулт, срещу решение от 20.07.2021 г., постановено по НАХД № 710/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 124/18.12.2020 г., издадено от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - С., с което на Б. М. Е. ЕИК[ЕИК], представлявано поотделно от Я. А. Е. и В. Б. Б.-Д., на основание чл. 53 от Закона за административните нарушения и наказания и чл. 33, ал.2 от Закона за защита от шума в околната среда е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500,00 лева, за нарушение на чл. 27, т.2 от Наредба № 54 за дейността на националната система за мониторинг на шума в околната среда и за изискванията за провеждане на собствен мониторинг и предоставяне на информация от промишлените източници на шум в околната среда.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, поради нарушение на закона, съставляващо касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Сочи се, че административното нарушение е ясно индивидуализирано в наказателното постановление и не са допуснати съществени нарушения на

процесуални правила при издаването му. По същество се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което да се потвърди наказателното постановление.

В съдебното заседание, касаторът, редовно уведомен, не се представлява. Не се сочат нови доказателства в касационното производство.

Ответникът не изпраща представител в съдебното заседание, редовно уведомен. Представя становище, с което оспорва жалбата като неоснователна. Не сочи нови доказателства. Изразява искане оспореното решение да бъде оставено в сила. Претендира разноски, като прилага доказателства.

Административен съд София – град, VII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо като постановено по подадена от надлежна страна и в срок жалба срещу подлежащ на оспорване акт. Не се установяват съществени процесуални нарушения, както при проведеното първоинстанционно съдебно производство, така и в административнонаказателно производство.

С решението, предмет на касационната проверка, е отменено наказателно постановление № 124/18.12.2020 г., издадено от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - С., с което на Б. М. Е. ЕИК[ЕИК], представлявано поотделно от Я. А. Е. и В. Б. Б.-Д., на основание чл. 53 от Закона за административните нарушения и наказания и чл. 33, ал.2 от Закона за защита от шума в околната среда е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500,00 лева, за нарушение на чл. 27, т.2 от Наредба № 54 за дейността на националната система за мониторинг на шума в околната среда и за изискванията за провеждане на собствен мониторинг и предоставяне на информация от промишлените източници на шум в околната среда. Прието е от съда, че при издаване на наказателното постановление е допуснато съществено процесуално нарушение, изразено в неяснота относно датата на извършване на нарушението, тъй като в съставения акт за установяване на административно нарушение № 86/24.07.2020 г. не е посочена датата на извършване на нарушението, а само датата, на която е констатирано. Същевременно, в НП № 124/18.12.2020 г. е посочена като дата на извършване на нарушението 09.07.2020 г. – датата, на която е извършена проверката, но не е установено, че това е и датата, на която е извършено нарушението. На следващо място съдът е приел, че от административнонаказващият орган не е изследвано кога промишленият източник е бил въведен в експлоатация и кога е следвало да бъдат извършени съответните проверки, съгласно изискванията на Наредба № 54 за дейността на националната система за мониторинг на шума в околната среда и за изискванията за провеждане на собствен мониторинг и предоставяне на информация от промишлените източници на шум в околната среда. В този смисъл е формулиран извод, че липсва точно описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, което е нарушение на изискванията, предвидени в нормите на чл. 42, ал. 1, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Съдът намира, също така, че незаконосъобразно е приложена санкционната норма на чл. 33, ал.2 ЗЗШОС.

Според настоящия касационен състав решението е правилно като краен резултат.

От фактическа страна по делото е установено, че във връзка с постъпил сигнал с вх. № 8318/30.06.2020 г., на 09.07.2020 г., от експерти на РИОСВ – С. е извършена проверка на обект „Производствена площадка и хвостохранилище Ч., находящ се в [населено място], район К., кв, Ч., стопанисван от Б. М. Е.. При проверката на контролните органи не са били предоставени протоколи за извършени собствени периодични измервания на нивата на шум, излъчван в околната среда от дейностите, извършвани на производствената площадка на хвостохранилище Ч.. Резултатите от проверката са обективирани в констативен протокол № ККФОС-СтА-07/09.07.2020 г. На 13.07.2020 г. е извършена проверка в деловодната система на инспекцията, отразена в протокол № 11/13.07.2020 г., в хода на която е установено, че за периода 09.07.2018 г. – 09.07.2020 г. в РИОСВ – С. не е постъпвал доклад с резултати от проведени собствени периодични измервания на нивата на шум, излъчван от околната среда от Б. М. Е.. Такива измервания са били извършени на 29.07.2020 г., а резултатите са обобщени в доклад, депозиран в РИОСВ на 07.08.2020 г. Съставен е акт за установяване на административно нарушение № 86/24.07.200 г. за нарушение на чл. 27, т. 2 от Наредба № 54/13.12.2010 г., въз основа на който е издадено обжалваното наказателно постановление.

Съгласно нормата на чл. 27, т. 2 от Наредба № 54/13.12.2010 г. операторът на действащ промишлен източник извършва собствени периодични измервания на показателите за шум не по-малко от един път в рамките на две последователни календарни години. Според дефиницията, дадена с § 1, т. 2 от ДР на Наредба № 54 от 13.12.2010 г., „Промислени източници на шум“ са инсталациите и съоръженията от промишлеността, включително за категориите промишлени дейности по приложение № 4 към чл. 117, ал. 1 ЗООС, който включва и инсталации по преработка на отпадъци. Основната дейност на Б. М. Е. е предварително третиране на отпадък (хвост) от хвостохранилище Ч., с цел добиване (получаване) на железен и баритен концентрат. Доколкото се касае за инсталация от промишлеността, дружеството е длъжно да извършва предписаните от чл. 27, т. 2 на Наредба № 54/13.12.2010 г. периодични измервания. По делото не е спорно, че това задължение не е изпълнено.

Настоящият съдебен състав не споделя изводите на СРС за допуснати при издаване на наказателното постановление съществени процесуални нарушения. Не е налице приетата от съда неяснота относно датата на нарушението - в НП е посочена дата на нарушението 09.07.2020 г., като изрично е отбелязано, че към този момент е изтекъл посоченият в наредбата 2-годишен период, в който операторът на промишления източник е бездействал (2019 г. и 2020 г.). Тази дата е посочена и в акта за установяване на административно нарушение. Следва да се отбележи, че изпълнителното деяние в състава на нарушението се осъществява чрез бездействие, поради което във всеки момент, в който се установи такова бездействие, в случая липса на данни за извършване на измервания, се констатира извършване на нарушение.

Независимо от изложеното наказателното постановление следва да се отмени, поради следното:

В приложената от наказващия орган санкционна норма на чл. 33, ал. 2 от ЗЗШОС е предвидено административно наказание за извършено от физическо или юридическо лице нарушение на този закон, което не съставлява престъпление. Задължението, за чието неизпълнение е санкциониран ответникът по касационната жалба, е регламентирано с Наредба № 54 от 13.12.2010 г. за дейността на националната

система за мониторинг на шума в околната среда и за изискванията за провеждане на собствен мониторинг и предоставяне на информация от промишлените източници на шум в околната среда, която представлява подзаконов нормативен акт, съгласно легалната дефиниция, установена в чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове. Следователно, нормата на чл. 33, ал. 2 от ЗЗШОС не е приложима. Не са осъществени обективните признаци от състава на посоченото нарушение, поради което наказателното постановление е незаконосъобразно, като противоречащо на материалния закон. Настоящият състав споделя доводите на СРС, че в случая от Б. М. Е. е осъществено нарушение на изискването на чл. 16, т. 2 от ЗЗШОС, но тази норма не е посочена нито в АУАН, нито в НП и санкцията не е наложена за това нарушение. Ето защо, обжалваното решение, с което е отменено наказателното постановление, като правилно по своя резултат следва да се остави в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника по касация, съдът следва да присъди разноси за адвокатско възнаграждение, в размер на 360,00 лв., съобразно представения списък, договор за правна защита и съдействие № 0043/08.12.2021 г., фактура № 80/09.12.2021 г. и платежно нареждане за паричен превод на сумата по фактурата,

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.07.2021 г., постановено по НАХД № 710/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23 състав.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите – С. да заплати на Б. М. Е. ЕИК[ЕИК], представлявано поотделно от Я. А. Е. и В. Б. Б.-Д. сумата от 360,00 (триста и шестдесет) лева, разноси във връзка със съдебното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.